

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. (Beregning og afgivelse af kontrolbud samt en kommunal styreform med økonomiudvalg og stående udvalg uden del i den umiddelbare forvaltning).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremstilling 03.10.2007).

Kl. 17:21

Forhandling

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Den første del af denne lov følger op på kommuneaftalen for 2007 mellem regeringen og KL om øget konkurrenceudsættelse af kommunale opgaver, som der er enighed om mellem parterne. Indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunernes og regionernes beregning af omkostningerne ved kommunernes eller regionernes egen udførelse af opgaver, som kommunerne eller regionen har besluttet at sende i udbud, betegnet kontrolbud, og om afgivelse heraf.

Det foreslås endvidere, at indenrigs- og sundhedsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte, at Klagenævnet for Udbud kan behandle klager over kommuners og regioners overtrædelse af de nye regler om beregning og afgivelse af kontrolbud. Det indgår også i kommuneaftalen at øge andelen af opgaver, som konkurrenceudsættes fra 20 pct. til 25 pct., og det er en målsætning, som parterne drøfter og iværksætter

inden for mål- og rammestyringen med fokus på udbuddets egne opgaver. Som en forenkling i tilknytning hertil afskaffes den hidtidige udfordringsret, og Venstre hilser med tilfredshed, at der med dette lovforslag kommer fokus på at få mest muligt for pengene og mere klare regler for reel priskonkurrence. Det vil i sidste ende sikre, at borgerne får mest mulig service for skattekrone.

Den anden del af loven er en opfølgning på kommuneaftalen for 2008 om at give kommunerne øget frihed i valget af styreform uden at skulle søge dispensation hertil. En række kommuner bruger modellen i dag og med succes. Det giver jo mulighed for øget decentralisering, fokus på decentralt ledelsesansvar, mål- og rammestyring, kontraktstyring og bedre mulighed for lokal prioritering og styring. Det fremmer ansvaret og lysten til nytænkning og udvikling i institutionerne, og Venstre hilser meget velkommen, at der nu gives gode muligheder for udvikling af det kommunale selvstyre til gavn for borgerne og brugerne.

Venstre kan derfor støtte lovforslaget.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja tak. Den næste ordfører er hr. Jan Petersen.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Jan Petersen (S):

Nu rejste jeg jo under behandlingen af det foregående lovforslag spørgsmålet om at dele det. Det gjorde jeg ikke i forhold til, hvad jeg politisk selv fandt rigtigt, det gjorde jeg sådan set ud fra ordensmæssige hensyn og ud fra demokratiske hensyn, og jeg vil nævne det samme her, at her kan der også opstå politiske behov eller ordensmæssige behov for at få lovforslaget delt. For vi står her med et lovforslag, hvor man kan sige, at den fællesnævner, der er tale om, er, at det udspringer af kommuneaftalen. Men de emner, der behandles i lovforslaget, er ikke på den måde sammenhængende, så man kan forvente, at der er en vis helhed i det, der så gør, at man kan bedømme det i en helhed til slut.

Lad mig tage det ene tema først. Her foreslår indenrigsministeren, at kommunerne frit kan vælge – og det vil sige uden dispensationsadgang, som der er brug for i dag – om de vil bruge den såkaldte Skanderborgmodel. Det vil jeg ikke udelukke at jeg og mit parti kan overtale til er en god idé, fordi en dispensation jo giver adgang til – hvis den administreres mildt – at alle kan bruge den. Det kan være fint nok, så her

kunne jeg godt mobilisere noget sympati, men jeg vil godt have lidt mere sikkerhed for, hvad der så er kommet ud af det, fordi vi er lovgivere her. Jeg vil godt have lidt mere sikkerhed for, hvad der er kommet ud af den i de tre kommuner, der har brugt den adgang til via dispensation at gå direkte ind i kommunalbestyrelsen og styre de enkelte institutioner direkte frem for at køre via udvalgsstyre. Har det betydet nogle forbedrede eller forringede demokratiske situationer, f.eks. for et mindretal, og hvad betyder det for magtforholdene rent demokratisk i byrådet, når udvalgsformandsleddet ikke længere er der, og borgmesteren og rådhuset så direkte kan styre det her sammen med kommunalbestyrelsen og ud til forvaltningerne? Det må vi ud fra en demokratisk interesse have mulighed for at afdække, men vi har overordentlig sympati for, at der sker en udvidelse af de kommunale frihedsgrader også på det her område.

Så er der jo noget helt andet, og det er jo ikke nogen udvidelse af de kommunale muligheder. Det jo en indskrænkning af den kommunale selvbestemmelse, og her er vi jo så inde i den del af kommuneaftalen, som siger, at der nu skal ske en øget konkurrenceudsættelse i landets kommuner. Det er sådan set noget, regeringen har bestemt skal være sådan. Over er par år skal vi altså have fra 20 pct. til 25 pct. flere af opgaverne – altså 20 pct. nu, og op til 25 pct. skal det så være – af den offentlige service ud i privat produktion. Den målsætning er vi ikke enige i. Vi mener ikke, at regeringen skal fastsætte sådan en målsætning, og derfor kan vi heller ikke støtte en af de konsekvenser, der er, nemlig at der så skal fastsættes egentlig stærkere centrale bestemmelser for, hvorledes der skal kunne laves kontroludbud. Det kan vi simpelt hen ikke støtte.

Jeg vil også føje til, at den ministerbemyndigelse, der bliver beskrevet her, giver for stor ministermagt, og hvis vi skal ind i den diskussion om, under hvilke vilkår det her skal foregå, så mener vi, der bør foreligge et lovforslag, der meget mere præcist fortæller, hvordan det her skal foregå, frem for at det overlades til ministeren.

Så vi kan ikke støtte det, hverken af hensyn til den målsætning, det er en del af, eller i forhold til den ministerbemyndigelse, der udtryk for her. Men vi vil gerne være sympatisk indstillet over for, at der kommer øgede frihedsgrader i kommunerne, og det er derfor, vi har sympati for den første del af lovforslaget. Jeg synes så-

dan set ikke, at sammenhængen mellem de to elementer i lovforslaget er særlig let forklarlig.

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak. Jeg vil give ordet til den næste ordfører, som er hr. Poul Nødgaard.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Poul Nødgaard (DF):

Det her lovforslag har vi også gennemgået nøje i vores folketingsgruppe, og vi synes faktisk, det er en ganske strålende idé, at der nu måske bliver lidt mere styr på tingene, når det offentlige selv giver et tilbud, som skal sammenholdes med et privat tilbud, så der altså bliver sammenlignelighed. Jeg må erkende, at jeg faktisk troede, at det mere eller mindre var indført, men nu ser det så ud til, at det her lovforslag retter hundrede procent op på det, således at de private, der giver et tilbud, kan være sikre på, at det sammenholdes med et eventuelt offentligt tilbud. Jeg tror, at det specielt vil være inden for teknisk forvaltnings område, der kan blive tale om det. Det synes jeg er en udmærket ting.

Så den del af lovforslaget er vi meget positive over for, og det er vi faktisk også over for den anden del af forslaget: den såkaldte – som der står i lovforslaget – Skanderborgmodel. Jeg gjorde mig den ulejlighed her for nogle dage siden at bede den beredvillige Skanderborg Kommune om at sende, alt hvad de havde om den såkaldte Skanderborgmodel. Det har de gjort, og jeg synes, det var meget instruktivt at sidde og læse det i toget frem og tilbage fra Ringsted.

Jeg vil sige i relation til ... Hvor er den socialdemokratiske ordfører? Han er lige pludselig forsvundet ud af billedet. Nå, men det må han så selv om; han sidder her måske alligevel og lytter efter. Det er sådan, at jeg egentlig har den samme opfattelse, som den socialdemokratiske ordfører har af det her. Jeg vil ikke håbe, at de øvrige 95 kommuner – det er Skanderborg og to andre kommuner, Bornholm og en kommune til, der har gennemført den – når det her lovforslag er vedtaget, farer ud og bruger Skanderborgmodellen. Jeg synes, det vil være utrolig vigtigt, at man lader gå en vis periode og så ser, hvordan det fungerer de pågældende steder. Men jeg må så samtidig sige til hr. Jan Petersen og andre interesserede, at vi har kommunalt selvstyre i det her land, og det er op til de enkelte kommuner, når det her lovforslag er vedtaget, om de straks vil gå ind og prøver at styre det på en anden måde.

Jeg har studeret det her materiale fra Skanderborg, hvor tingene er endnu bedre beskrevet; end ministeriet har beskrevet dem; det er også udmærket, det er skrevet i det der gode akademikersprog, men jeg vil gerne have det lidt mere jordnært, og derfor fik jeg det så fra Skanderborg Kommune. Det, der sker, og det skal vi gøre os selv helt klart, er, at hvis kommunerne – og det kan vi lige så godt sige direkte til dem, så de er klar over det – går ind i den der såkaldte Skanderborgmodel, så afgiver byrådsmedlemmerne en masse kompetence. De afgiver dels kompetence til institutionerne – det er også en udmærket ting – og hvis institutionerne kører sur i et eller andet, så er det forvaltningen, de går til. Sådan fungerer det måske også i nogle kommuner i dag – ud over Skanderborg og de to andre kommuner – men hvis byrådet ønsker at have meget indseende med dagligdagen rundt omkring og med, hvad der sker i kommunen og også på institutionerne, så skal de ikke gå ind i det her. Men det må være op til dem selv at finde ud af.

De har stadig væk i Skanderborg Kommune, syv udvalg, seks udvalg plus økonomiudvalget, tror jeg det er, og der står i papirerne her, at de foretager den rent overordnede vurdering, f.eks. på børneområdet: Skal der bygges en ny skole, og hvor skal den ligge? og sådan noget. Det er altså udvalget, der gør det, men de går overhovedet ikke ind i noget som helst vedrørende den daglige substans, og hvordan institutionerne drives. Der skrives en kontrakt med den enkelte institution, og så er det op til institutionen at få det til at fungere inden for kontraktens rammer, og som jeg sagde tidligere: Er der noget, der svipser, må man simpelt hen gå til sin forvaltning og få redt trådene ud. Det blander det enkelte udvalg sig ikke i.

Så hvis man vil være kommunalpolitiker og træffe en masse store og overordnede beslutninger inden for sit fagområde, skal man gå ind for det her. Det må ethvert byråd selv vurdere. Hvis man ønsker stadig væk at have et vist indseende med nogle ting, så skal man ikke gå ind i det her.

Men det er jo ikke os, der er kommunalpolitikere, det er os, der er Folketinget, og vi må åbne for den mulighed, som ministeriet nu i tre tilfælde har givet dispensation til, og sige, at man ikke længere skal søge en sådan dispensation, man kan bare frit gå i gang med det.

Derfor støtter vi også den del af lovforslaget. Jeg kan have min egen personlige mening om det, men jeg synes, at det, som blev sagt fra hr.

Jan Petersens side, lød meget fornuftigt: at det vil være utrolig godt og vigtigt, for at det her skal lykkes, at man i de 95 kommuner – det er mit råd til dem – måske lige slår koldt vand i blodet og får nogle erfaringer. Men hvis de ønsker allerede at gå i gang med det nu, kan vi ikke hindre dem i det, når lovforslaget her er vedtaget. Og det vil Dansk Folkeparti støtte.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak. Næste ordfører er hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 17:32

(Ordfører)

Christian Wedell-Neergaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi støtte dette lovforslag i sin helhed.

Det første element er jo ønsket om at skabe en reel, lige og gennemsigtig konkurrence imellem private udbydere og kommunen, og derfor bemyndiges ministeren til at fastsætte bindende regler for kommunale og regionale kontrolbud. Det synes jeg er fornuftigt. Det er jo ikke så meget et spørgsmål om, hvem der udfører opgaven, men hvordan den bliver udført, og kommunalbestyrelsen skal hele tiden fokusere på bedst og billigst: at tingene gøres bedst og billigst, den bedst mulige kvalitet til den lavest mulige pris.

Det er et element i aftalen med KL, et element, som jo øger konkurrenceudsættelsen i kommunerne frem til 2010 fra 20 til 25 pct. af kommunens aktivitet, og det vil føre til, at der vil ske en række effektiviseringer og rationaliseringer, som kan være til gavn for borgerne, men også for medarbejderne. At gøre ting på en smartere måde er i det hele taget meget motiverende i dagligdagen, og det giver mulighed for at føle, at man gør en forskel. Og så er det jo også en udmøntning af globaliseringsstrategien om stærkere konkurrence på det kommunale område.

Så vi kan støtte, at man fremmer konkurrencen på den måde, at det bliver ordentligt og retfærdigt, og at der ikke er en krydssubsidiering, det vil sige, at man i et kontrolbud indregner indtægter fra anden side, men at det alene er indtægter, som er der som følge af det bud, man giver, således at der er en ordentlig, gennemsigtig og retfærdig måde at gøre det på. Så det kan vi absolut støtte.

Den anden del af lovforslaget synes jeg er spændende. Det er jo spørgsmålet om, at man ændrer styrelsesvedtægten for en kommunalbestyrelse, således at man har økonomiudvalget

og de stående udvalg, og man har så ikke en dertil knyttet forvaltning, men man organiserer forvaltningen i form af institutioner og forvaltningsafsnit, og på den måde adskiller man den direkte politiske ledelse og ledelsen af institutionerne.

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af ledelse i den offentlige sektor, og vi mener, at den her model for dem, der vælger den, kan medvirke til at fremme institutionernes ledere og deres ansvar og råderum og den mulighed, de har for at påvirke institutionens dagligdag. Det bliver på den her måde en mulighed at få forskellige styreformere i kommunerne. Det er nytænkning, det er et spørgsmål om kommunal ledelse, og det er et spørgsmål om rum for at kunne varetage ledelsesopgaver.

Det er klart, at det ikke på nogen måde fratager politikerne det politiske lederskab og ledelsesansvar, men det adskiller institutionsledelse og forvaltningsledelse meget fra den politiske ledelse, og det synes jeg er en spændende model. Man kan så tænke sig, at man for at få en gennemførelse af de politisk vedtagne beslutninger har en form for resultatkontrakt eller på anden vis en aftale om, hvordan institutionerne skal fungere.

Skanderborgmodellen er et spændende forsøg, og det lovfæstes hermed, at der er mulighed for at overgå til Skanderborgmodellen, hvis en kommunalbestyrelse vedtager det. Nu skal jeg hilse og sige, at det ikke er noget, man gør fra det ene øjeblik til det andet; ændringen af styrelsesvedtægten i en kommune er en meget omfattende proces, og det skal det også være, for det er en alvorlig sag, og det er klart, at man også må se på de eksempler, der er: De kommuner, der allerede er overgået. Men altså, det giver et fokus på ledelse og giver et rum for ledelse i den offentlige sektor.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Som det var tilfældet under det forrige dagsordenspunkt, L 9, kan man også om det her lovforslag sige, at der her er stykket elementer sammen, som i virkeligheden er af meget forskellig substantiel karakter. Derfor vil vi heller ikke afvise det, der allerede har været rejst debat om, nemlig hvorvidt det også på dette punkt er nød-

vendigt at lave en opdeling af lovforslaget. Det er vi åbne over for at diskutere, og vi må i det videre forløb se på, om det vil være hensigtsmæssigt at gøre det på en sådan måde, for de elementer, som jo allerede er blevet omtalt, er som sagt af meget forskellig karakter.

Det første, som handler om at bemyndige indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler om forskellige ting i forbindelse med konkurrenceudsættelse, synes vi måske nok også at der i hvert fald i første omgang er grund til at have en skepsis over for. Vi tror, det er nødvendigt, at vi får en grundig diskussion om, hvordan en sådan bemyndigelse i givet fald måtte skulle anvendes, hvis den overhovedet skal gives. Vi må jo sige, at vi i de senere år har haft relativt dårlige erfaringer med det, når vi på en række områder – når man på papiret og i overskrifterne har villet give nogle muligheder til kommunerne – reelt er endt med at få proceskrav og reguleringer af en sådan karakter, at det måske i virkeligheden har været mere belastende og vejet tungere på vægtskålen end det, man egentlig ville opnå at give til den enkelte kommune. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi også er en smule skeptiske over for, om det kunne ske her.

Det mest spektakulære eksempel, som de fleste jo kender, er spørgsmålet om det, man kaldte frit valg på ældreområdet, hvor det jo var sådan, at inden man indførte det frie valg med detaljerede krav til, hvordan et sådant skulle udmøntes, var det ikke ukendt for kommunerne at have frit valg på lige nøjagtig det område. Det kunne f.eks. lade sig gøre ved valg af hjemmehjælper, men da man så lavede regler herindefra om, hvordan det skulle foregå, fik kommunerne faktisk trukket et bureaukratisk setup ned over hovedet, som i første omgang var meget dyrt, og som i anden omgang også mange steder måtte vurderes at være unødvendigt for at opnå det ønskede. Der må her være en skepsis over for, at det samme kan ske på det her felt.

Vi har også bemærket, at en række høringsvar udtrykker den samme skepsis, f.eks. siger både LO og Foreningen af Offentligt Ansatte, at denne vidtgående bemyndigelse, man lægger op til, vil give en detaljstyring af kommuner og regioner, som efter deres opfattelse strider mod de nuværende principper for kommunalt selvstyre og mod de overordnede principper, som regeringen og de kommunale organisationer har vedtaget for mål og rammestyring i kommunerne. Det er dog en alvorlig indsigelse, som vi er

nødt til at få belyst langt grundigere i udvalgsarbejdet, før vi i givet fald vil kunne trykke på en grøn knap til den første del af lovforslaget.

Jeg er godt klar over, at det ikke er hensigten – jeg håber i hvert fald, at ministeren efterfølgende vil sige, at det skam ikke er meningen, at der skal laves yderligere bureaukrati eller skabes yderligere vanskeligheder – men vi må bare sige, at historien skræmmer, og der er meget, der tyder på, at det hurtigt kan blive udmøntet på den måde, når man går i gang med det. Det har vi som sagt brug for for at få det yderligere belyst.

Vi har også brug for at få set på, om man i stedet for kunne give en lovhjemmel på nogle af delene, således at Folketinget i højere grad har hånd i hanke med, hvordan man i givet fald efterfølgende måtte ønske sig dette udmøntet.

Så er der den anden del om Skanderborgforsøget eller dispensationen til Skanderborg Kommune, som jo også er givet til et par andre kommuner. Også til det har vi en skeptisk tilgang, ikke fordi det ikke kan være fornuftigt at operere med forskellige forsøg med nye styreformer, for det kan det naturligvis, det er klogt på forskellig vis at indhente erfaringer også med hensyn til styreformer. Det kan selvfølgelig skyldes min egen mangel på evne til at finde alt, hvad der måtte ligge om sagen, men vi synes faktisk, at vi har brug for at få yderligere belyst og fra forskellige synsvinkler, hvad forsøgene har vist. Hvad har de vist? Hvad er resultaterne af dem? Det er vel rimelig naturligt, at man i forbindelse med forsøg netop evaluerer det med henblik på at kunne sige: Jamen er det her noget, vi generelt skal give adgang til?

Det kan godt være, at vi skal det, men vi mener som sagt, at der er brug for at få det yderligere belyst. Det indeholder i hvert fald, som flere ordførere også været inde på, i nogle sammenhænge nogle ganske vidtgående konsekvenser, hvis det blev gennemført, og hvis man nu forestillede sig det gennemført i mange kommuner på en gang, hvad jeg for den sags skyld ikke tror. Så også her kan være grund til en diskussion. Der kan måske også være grund til en diskussion, der kunne have afsæt i, at der kunne indbygges en slags mindretalsbeskyttelse, f.eks. ved, at det var et kvalificeret flertal, som skulle tage beslutningen om en sådan styreform, altså hvis de normale styrelsesvedtægter skulle fraviges.

Med de bemærkninger går vi til udvalgsbehandlingen af lovforslaget.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Poul Henrik Hedeboe.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Også ved det her lovforslag skal jeg sige, at SF's ordfører, hr. Kristen Touborg, desværre ikke kan være til stede, og jeg skal derfor fremføre følgende:

Jeg skal med det samme afsløre, at SF er imod lovforslaget, bl.a. fordi det bygger på falske præmisser. Det er endnu et indgreb mod det lokale selvstyre og et eksempel på, hvordan den regering, vi har nu, ønsker at detailstyre kommuner og regioner helt ud i det absurde. Der er ingen som helst grund til, at Indenrigsministeriet detailregulerer kommunernes omkostningsberegninger i forbindelse med deres udbudsrunder. Bl.a. som følge af den almindelige budgetklemme har så godt som alle kommuner et stort incitament til at få udført deres opgaver så billigt som muligt og så godt som muligt. Derudover vil vedtagelsen af dette lovforslag også være en klar mistillidserklæring til det kommunale selvstyre, hvis man mener, at kommunalpolitikkerne ikke selv kan vurdere det.

På den anden side er der ikke rigtig mere noget fra regeringens side, der i denne sammenhæng kan overraske os. Kommunernes opgaveløsning er efter vores opfattelse efterhånden fuldstændig detailreguleret på stort set alle områder. Vi kan sige, at budgetlægningen er lagt i lænker, vi kan sige, at skolepolitikken er detailreguleret, så hvorfor ikke også tage det her område med.

Afslutningsvis skal jeg nævne, at SF ikke mener, der er behov for en såkaldt lovliggørelse af Skanderborgmodellen i kommunerne. Dels foreligger muligheden for at bruge den allerede via § 65, stk. 2, dels ser vi heller ikke noget behov for et opgør med princippet om, at de enkelte udvalg i kommunerne står for den umiddelbare forvaltning lokalt. Så SF er imod lovforslaget.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det fremgår. Tak til ordføreren. Og så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Kl. 17:44

(Ordfører)

Rune Lund (EL):

Da Enhedslistens fru Line Barfod desværre ikke kan være til stede her i dag, vil jeg på vegne af

Enhedslisten fremføre Enhedslistens holdninger til det her lovforslag.

Jeg kan med det samme afsløre, at vi vil stemme nej til lovforslaget, fordi vi er imod de to dele, som lovforslaget består af. Den første del er jo en udmøntning af regeringens og KL's aftale fra 2006 om kommunernes økonomi for 2007, og den aftale skal ses i sammenhæng med den målsætning om øget konkurrenceudsættelse af de kommunale opgaver, som parterne i den forbindelse nåede til enighed om. Det er vi klart imod, da vi er imod konkurrenceudsættelse.

Anden del handler om en udmøntning af regeringens og KL's aftaler om kommunernes økonomi for 2008, og den skal ses i sammenhæng med de principper for decentral ledelse, som parterne i den forbindelse blev enige om. Det vedrører bl.a. målsætningen om et klart politisk ledelsesansvar og rum for ledelse og medarbejdere i de udførende institutioner. Forslaget er samtidig en del af udmøntningen af den del af regeringens kvalitetsstrategi, der vedrører et stærkt lokalt selvstyre. Det er Skanderborgmodellen, og den giver mulighed for alle kommuner uden dispensation. Der er en række plusord, og de lyder alle sammen godt, men i realiteten er der tale om, at der generelt åbnes op for, at styringen kan liberaliseres med resultatkontrakter og bommodeller, som andre ordførere i øvrigt har været inde på. Det er i tråd med den kommende kvalitetsreform, og da Enhedslisten er imod den reform, er vi også imod den del af lovforslaget. Samlet set vil Enhedslisten altså stemme nej til det her lovforslag.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så vil jeg bede indenrigs- og sundhedsministeren om at komme på talerstolen.

Kl. 17:46

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det var jo en lidt blandet modtagelse, men jeg konstaterer dog med tilfredshed, at der er et flertal i Folketinget, der har tilkendegivet, at man agter at bære det her lovforslag igennem. Det er jeg meget glad for, for det betyder jo, at regeringen kan leve op til den aftale, den har indgået med kommunerne under et, altså Kommunerne Landsforening. Derfor er jeg også overrasket over, at det ikke er et enigt Folketing, der bakker op, for det er jo sådan et grundvilkår bag tanken om det kommunale selvstyre, at kommunerne

under et agerer og indgår aftaler med regeringen.

Det er ikke rigtigt, som nogle har antydnet, at der her er tale om, at regeringen pådutter kommunerne noget ganske bestemt, en målsætning om, at 25 pct. af opgaverne skal udliciteres eller noget sådant. Der er tale om en aftale, som går ud på, at vi i 2010 skal nå frem til den situation, at der for 25 pct. af opgavernes vedkommende spørges til prisen. Om det så fører til, at prisen er bedst internt eller eksternt, og om opgaven derfor ender med at blive løst privat eller kommunalt, er sådan set den sag uvedkommende.

Det er en aftale, vi har indgået med kommunerne, og som i øvrigt betyder, at noget af den detailstyring, som jeg ellers forstår at mange i Folketinget er bekymret over, nemlig det gamle lovkompleks omkring servicestrategierne, nu erstattes af den her aftale, og den betyder, at kommunerne solidarisk må yde hver deres bidrag til at nå den aftale. Nogle kommuner vil have en meget progressiv udbudspolitik, og andre vil måske have en mindre progressiv udbudspolitik, men det er ikke det afgørende. Det afgørende er, at man samlet set når det her mål på en udogmatisk måde, og det er så også det, der fører til, at det er fornuftigt at lave et sæt fælles spilleregler for, hvordan man håndterer kontrolbud.

I min optik er det en meget jordnær og helt uideologisk leven op til den aftale, der er indgået med kommunerne, og jeg er derfor lidt forundret over, at det ikke er et enigt Folketing, der bakker op.

Jeg er sådan set endnu mere forundret over, at det ikke er et enigt Folketing, der bakker op om det andet element, nemlig de kommunale styreformer, der sådan set i al sin enkelhed gør det muligt for kommunerne at vælge en styreform a la den i Skanderborg uden at skulle spørge om lov i ministeriet først. Det må jeg sige, det undrer mig altså. Jeg tror, det var den radikale ordfører, der i en og samme tale først kunne vende ryggen til det med kontrolbud, fordi det var statsstyring, og så kunne gå imod at give kommunerne flere frihedsgrader og sige, at det kunne man da ikke bare lige gøre, uden at man først havde evalueret, om det nu er klogt, det, de gør i Skanderborg. Altså, det hænger jo slet ikke sammen.

Så jeg er stærkt forundret over, at det ikke er et enigt Folketing, der simpelt hen klapper i hænderne og siger: Jamen kan kommunerne få lov at prøve forskellige måder at lave politisk

styring på uden at skulle gå via ministeriet først og hente en dispensationsansøgning, er det da simpelt hen i pagt med hele tankesættet om det kommunale selvstyre.

Nå, jeg konstaterer i hvert fald, at der er et flertal, der ønsker at bære det her hjem, og jeg håber, at eftertanken melder sig, og at rygmarvsreaktionerne om, at når det kommer fra regeringen, bør man være imod sådan pr. intuition, forlades, når vi går ind i udvalgsarbejdet, så vi ender op med, at der er et massivt flertal i Folketinget, der bakker op om det her lovforslag, som loyalt lever op til de aftaler, som regeringen har indgået med kommunerne. For hvordan skulle vi ellers have en forventning om, at kommunerne den anden vej lever op til de aftaler, vi indgår med dem?

Kl. 17:50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Det har afstedkommet et spørgsmål, hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:50

Johs. Poulsen (RV):

Jeg forstår, at ministeren blev forundret over debatten om begge elementer i lovforslaget, og man kan jo sige, at forundring sådan set ikke behøver at være noget negativt. Forundring er jo tit grundlaget for, at man ser nye måder at ansøke problemstillinger på. Jeg vil egentlig opfordre til, at ministeren i hvert fald forlader sådan en firkantet forundring og måske i stedet prøver at lytte til, hvad det er, der bliver sagt.

En skeptisk tilgang er jo baseret på en vis empirisk opmåling af, hvad der er sket bagud. Det er en kendsgerning, at vi har fået mange flere love og regler og vi har fået meget mere procesregulering i de senere år, og derfor er det vel ikke unaturligt, at man kan have en skepsis over for, om det her også kunne gå hen og resultere i noget lignende. Derfor synes jeg, at det ville være mere interessant, om ministeren eventuelt i udvalgsarbejdet ville forsøge at udstyre os med nogle garantier for, at man ikke kommer til at opleve det, som man har oplevet i en række situationer, nemlig at det her medfører yderligere procesregulering og yderligere bureaukrati, for så vidt angår den første del.

For så vidt angår den anden del, Skanderborgdelen, må man vel sige, at det, jeg udtrykte, jo ikke var en hundrede procent afstandtagen, men også her et ønske om at få det belyst yderligere. Man kan vel ikke sige, at ethvert ønske om at lave om på det lokale demokrati til enhver tid

skal efterkommes. Der er også folk, der taler om, at det ville være rarere at have en guvernørordning frem for en kommunalbestyrelse. Der vil jeg gætte på at indenrigsministeren ikke nødvendigvis ville sige: Jamen det er jo bare en yderligere frihed, og den skal man selvfølgelig også have.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren.

Kl. 17:51

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg troede bare, det lå i den der radikale tanke om en tillidsreform, at det var kommunestyret, man skulle have tillid til, og hvis der var et byråd et eller andet sted, der sagde, at de sådan set gerne ville gøre det samme, som ministeren har givet lov til at man gør i Skanderborg, så skulle man da have mulighed for at gøre det, uden at man først skulle sende en dispensationsansøgning til ministeriet. Hvis tilliden til det kommunale selvstyre ikke rækker til det, bliver den megen tale om tillidsreform m.v. måske lidt hul.

For så vidt angår det første, er jeg sådan set meget enig i, at vi skal væk fra procesregulering over mod mål- og rammestyring, og det er det her jo et fantastisk godt eksempel på. For her havde vi tidligere en lovgivning, hvor Folketinget havde besluttet, at den enkelte kommune skal lave nogle servicestrategier, hvor man adresserede hele spørgsmålet om, hvilken tilbuds politik man vil forfølge valgperiode for valgperiode, og kommunikerede det. Alt det er pillet af bordet til fordel for en helt bred aftale med kommunerne under et om, at kommunerne under et skal spørge til prisen i 25 pct. af tilfældene. Hvordan det så i øvrigt fordeles mellem de forskellige kommuner, blander vi os overhovedet ikke i.

Det, vi så lige skal have lidt styr på – og det bakker KL i øvrigt op omkring, det er jo tankevækkende – er, at vi har et sæt ens spilleregler for, hvordan man håndterer egne kontrolbud, sådan at der er tillid til egne kontrolbud, tillid til, at den pris, der regnes ud, hvis man selv byder ind, er beregnet fair og rimeligt. Det er såmænd det hele. Det er netop at gå fra processtyring til mål- og rammestyring.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:53

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er glad for, at ministeren har forstået det radikale budskab om tillid. Det er jo helt korrekt, at det er vores indgangsvinkel, men det er selvfølgelig vigtigt, at man, ikke mindst hvad angår det demokratiske hjerteblod, også sikrer sig, at det er bygget op på en sådan måde, at man netop også sikrer, at tilliden kan være til stede i mange år fremover, og at der er nogle helt grundlæggende spilleregler, som er i orden, herunder naturligvis også mindretalsbeskyttelse.

For så vidt angår Skanderborgforsøget – og hvis man førte det ud i sin yderste konsekvens med en guvernørordning – handler det jo om, hvad vilkårene er for demokratiet lokalt, hvad mulighederne er, og det synes vi er en helt reel diskussion at tage udogmatisk med en tilgang, hvor vi belyser det og forsøger at drage nogle konklusioner på det. Vi synes måske, at konklusionen på det, at det er o.k., er draget sådan meget tidligt, og der kunne det måske være på sin plads at indbygge en eller anden form for mindretalsbeskyttelse i den givne situation.

For så vidt angår det første, er vores skepsis jo ikke mindst baseret på, at det indeholder en meget vidtgående bemyndigelse til ministeren. Det er måske rart nok, så længe man er minister, men det er jo ikke altid så rart, når man ikke er det, og derfor kan det være klogt, at man også i en situation, hvor man måske har en mere principiel tilgang til, hvordan ting skal indrettes, tænker sig om på det felt, inden man gør noget, der er for vidtgående, og måske i stedet for sikrer, at det har et afsæt, hvor der er en bred diskussion om det og dermed også en lovgivningsmæssig befæstning.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren.

Kl. 17:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det sidste er jeg såmænd ikke meget uenig i, nemlig at det med ministerbemyndigelse skal man altid se på også med den bagtanke, at der kunne komme en dag, hvor det var – hvad skal man kalde det? Det ville være forkert at sige en mindre kompetent minister – en andet slags minister, måske en mere kompetent minister, der sad med den bemyndigelse. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at når man giver en bemyndigelse, er det også klart, hvordan den skal forvaltes.

Det tror jeg i øvrigt er et emne, som man med fordel kan vende tilbage til i udvalgsarbejdet, for der er jo ikke lagt op til sådan en fuldstændig vilkårlig ministerbemyndigelse. Der er lagt op til en bemyndigelse, der bl.a. skal sikre, at man har noget organisation omkring de her kontrolbud, der gør, at byrådet selv og omverdenen kan fæste lid til, at den måde, man beregner sine egne bud på, er i orden, at det er fair, at det er rimeligt. Derfor skal det her jo også funderes i det arbejde, der i øvrigt er i gang omkring regnskabspraksis m.v. ud i kommunerne.

Så det er ikke noget, en minister skal sidde og kaste terninger om, det skal basere sig på noget sund fornuft og noget faglighed. Det vil jeg gerne gøre nærmere rede for på en sådan måde, at Det Radikale Venstre i hvert fald ikke af den grund skal undlade at stemme for lovforslaget.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Næste spørger er hr. Jens Borking.

Kl. 17:55

Jens Borking (EL):

Jeg vil blot spørge, om indenrigs- og sundhedsministeren har hørt, at Københavns Kommune mig bekendt i høj grad har brugt det, som man kan kalde mål- og rammestyring, det, der populært sagt hedder BUM-modellen.

Mit indtryk er – det kan være, jeg tager fejl – at man faktisk har ret dårlige erfaringer med det. Man synes ikke, at det har fremmet hverken samarbejdet eller de resultater, man har nået. Man er mig bekendt i gang med i Københavns Kommune at sige, at den her model ikke er særlig brugbar, og har advaret imod, at man anvender den alle mulige andre steder, så jeg tror, der allerede i dag er nogle erfaringer med, at den meget positive opfattelse af, at mål- og rammestyring altid fører til noget lykkeligt, i praksis måske ikke behøver at være helt så positiv.

Jeg ved ikke, om indenrigs- og sundhedsministeren har hørt noget andet om de københavnske erfaringer end det, jeg har hørt.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren.

Kl. 17:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er jo ikke nogen forpligtelse til at indføre BUM-modeller, det er en mulighed. Ligesom alt muligt andet er det jo en mulighed, som man skal tage i brug, hvis man synes, det er fornuftigt.

Det hviler i øvrigt på nogle forudsætninger om, at der er kompetence til stede. Det gælder lige fra borgmesterniveauet – nu ved jeg ikke, om der er tale om de konkrete problemer, der var med den tidligere rådmand i Københavns Kommune fra samme parti som spørgeren – at det selvfølgelig kræver, at kompetencen politisk skal være til stede helt fra ledelsesniveau, der, hvor man ligesom stiller resultatkravene op, og så ud ledelsesmæssigt m.v. Det kan jo ikke stå alene.

Jeg står ikke her og prædiker, at det her er idel lykke. Jeg siger bare, at det er en mulighed, vi gerne vil give kommunerne, for alt tyder på – sådan som vi i hvert fald har lagt øre til dér, hvor græsset gror – at der er et ønske om, at vi styrker det driftsledelsesmæssige niveau i kommunerne, hos institutionslederen helt bredt.

En af vejene til at gøre det er at indføre den her dialogform mellem det politiske niveau, byrådet, og institutionen som følge af Skanderborgmodellen. Det er en af vejene. Den synes vi kommunerne skal have mulighed for at gøre brug af, hvis de vil, og de kan lade være, hvis de ikke vil. Det er da tillid til kommunestyret.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Borking.

Kl. 17:58

Jens Borking (EL):

Jeg kan høre, at indenrigs- og sundhedsministeren ikke er så velorienteret, hvad det angår, for det drejede sig ikke om skoleområdet, men det kan man så sætte sig ind i ved lejlighed. Det var Vej og Park, og der har Enhedslisten ikke haft nogen borgmester, mig bekendt.

Så vil jeg stadig væk sige, at en del af tanken med det her vel også er ønsket om at forsøge at privatisere en lang række af de offentlige opgaver. Vi er nok heller ikke særlig enige om, at det er guds gave til menneskeheden, men sådan kan man jo se meget forskelligt både på borgmestere, privatisering, mål- og rammestyring og kontrol med hvad som helst.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren.

Kl. 17:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu nævnte jeg ikke noget specifikt borgmesterområde i København, for jeg havde faktisk lige glemt, at det var skoleområdet, som Enhedslisten havde ansvaret for, og som efterlod Køben-

havns Kommune med så store budgetmæssige problemer. Det stod ikke rent på min lystavle, men det er godt nok også lige at få det frisket op. Det er noget af det, der skaber problemer i Københavns Kommune i dag, men det må man adressere inden for rammerne af kommunestyret.

Jeg kan afkræfte, at det her har et skjult formål om at privatisere. Det her er fuldstændigt værdirensset for spørgsmålet om privatisering. Lovforslaget går ud på at efterleve en aftale om, at der skal konkurrenceudsættes mere, altså at man mere systematisk skal spørge til prisen, men er jo fuldstændig udogmatisk med hensyn til, om det så fører til, at en opgave løses privat eller internt. Det spiller ingen rolle, heller ikke for den måde, vi gør op på, hvorvidt aftalerne overholdes. Det afgørende er, at der bliver spurgt til prisen, så man ikke bare tror, man løser opgaverne bedst og billigst, men man ved, man løser opgaverne bedst og billigst.

Hvis det fører til, at kommunerne vinder alle deres opgaver, er det fint for mig. Hvis det fører til, at 25 pct. af opgaverne rent faktisk også løses privat, er det også fint for mig. Det afgørende er, at man spørger til prisen, og at når man afvejer priser og opgaveløsning, sker det på et ensartet grundlag. Det er det, der er det afgørende, det er der ikke noget religiøst knyttet til.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Jeg har vurderet, at der ikke er flere, der ønsker ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget bliver henvist til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov om europæiske samarbejdsudvalg. (Udvidelse af antallet af medlemmer i det særlige forhandlingsorgan).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 03.10.2007).